

Naročnina: doma na skupni naslov mesečno 2 D., na posameznoga 2 Din. 50 par.

V inozemstvo mesečno 6 Din. Z M. Listom, M. Ogracekom i kalendarsom letno 100 Din.

Plačati se mora bar mesečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVI SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi
hš. 67, uprava v Črensovcih,
Slov. Krajin.

ov:
n., pol
k niže.
ekstom
Mali
5 Din.,
i oglašna taksa posebi.
Popust po dogovori.

Katoličansko izobraženstvo — vüpanje naše.

Človeštvo zažive lepše življenje, kda ga bodo vodili dobri, pošteni, globokoverni, nesebični voditelji, izobraženci. Pravijo: kakša je mladina, takša je bodočnost. A mladina bo takša, kakšo si jo vzgojimo. Na vzgojo mladine majo velki vpliv stariši, Cerkev pa tudi, šola učitelji i profesori. Starši i Cerkev se jako trudita, da bi vzgojila dobre ljudi i dobre voditele ljudstva, a šola vnogokrat podira to, ka napravita dobrega dom i Cerkev. Zato je silno potrebno, da se najprle vzgoji kak največ zaistinsko vernih inteligentov, izobrazencov, ki naj bi nato sprejeli vzgojo mladine v svoje roke. To potrebo so že sprevidle vnoge države. Sprevidli so potrebo toga vnoği globokoverni akademiki v najrazličnejših krajih.

I če poglednemo po katoličanskem sveti, vidimo, da se katoličanska mladina na univerzaj i gimnazijaj zaveda svojega velkoga poslanstva i pomena. Skrbno se pripravla na svoje bodoče delovanje. Njeni cil je: najprle biti sama Kristušovoga duha i nato z vsov močjov skrbeti, da tudi v sveti zavlađa Kristuš, njegov navuk, da Kristušov duh zavlađa v sveti. Nastanavlajo se že tudi čista katoličanske univerze. Tak je v Španiji katoličanska akcija i „Drüštvo družinskih očov“ začnola delati močno za ustanovitev španske katoličanske univerze. Špansko ljudstvo i španska katoličanska akademska mladina se je jako zavzela za to važno zadevo. V Madridi, glavnom mestu, so že začnoli z delom za katoličansko univerzo. Katoličanski akademiki na univerzi v Londoni na Angleškem so pa letos maja začali izdajati svoj list. Majo svojega lastnoga dušnoga pastira. Njüvo delo je že močno razraslo. — V Salzburgi, so se letos od 6. do 25. avgusta vršili visokošolski tjedni, ki majo tudi za cilj: popolno katoličansko univerzo v Salzburgi. — V belgijskom mestu Louvain (Luvén) si je ruska katoličanska mladina ustanovila lastno drüštvo za vso mlado rusko katoličansko mladino z vsega sveta, naj se njim pridružijo. — Pa tudi univerzitetna, visokošolska mladina na Irskom v Dublini, v Italiji v Franciji, Švici, v Južnoj Ameriki jako lepo deluje. Večkrat priredijo lepa predavanja.

Kak pa naša slovenska katoličanska akademska mladina? To pitanje je za nas jako važno! I hvala Bogi, moremo biti z njimi zadovolni. Katoličanski akademiki, med njimi več naših, so včlanjeni v treh kat. akademskih drüštvi: v Dänici, Zarji i Savici. A ta drüštva majo skupno organizacijo, ki se zove Akademska zveza. Naši katoličanski akademiki izdajajo lepi list: „Straža v viharju“. Zdej je začno izhajati že drügo leto. Krepko se borijo proti komunizmi, fašizmi i kapitalizmu. Na letošnjem evharističnom kongresi v Ljubljani so se katoličanski akademiki jako lepo postavili. Lansko šolsko leto je bilo njüvo delo posvečeno predvsem akademskim vrsnam. Letos pa se bodo v velki meri brigali za naše katoličanske srednješolce, da jih obvarujejo pred komunističnimi i drügiimi lažmi.

Prosimo Boga, da bodo stanoviti v deli, nezlomlivi v katoličanskem osvedočenju, da bode njüvo število naraščalo i da tak dobimo za vzgojitele našega naroda i naše šolske mladine odločne, goreče i zaistinsko verne voditele, ki nam bodo kazali pot pravoga dela i pravoga življenja!

V spomin preč. gospodi Pavli Volperi župniki v Dobrovniku.

Prva jesenska megla se je skadila i vlekla pod dobrovničkimi bregami 27. septembra, kak da bi zakriti štela bolest dobrovničke fare i bol si volasoga starčka, njüvoga plebanoša. Tisto jütro je odhajao iz svoje fare nazaj na svoj rojstni dom v Szombathely. Nemi pogledi k službi božoj pohajajoči vernikov so sprejavali proti Lendavi drveči avto, šteroga je naskori požrla gosta jesenska megla. Tople skuze so zaljele lica njegovih ovc i srce si volasoga starčka je šepotalo zadnji pozdrav: Blagoslovi Vas vsemogočni i večni Bog, Oča, Sin i Sv. Düh... Z Bogom, z Bogom moji... nikdar več...

Volper Pavel so bili nikaj prek 25 let plebanoš v Dobrovniku. Rojeni so bili 1869. januarja 15 v Szombathely-i na Vogrskom. Tam so tudi zvršili svoje osnovne, gimnazijske i bogoslovne šole i so leta 1894. julija 14. bili posvečeni za duhovnika. Kak kaplan so süžbovali pri Gradi, v Črensovcaj, v Körmendi, v Zaleegerszegi, kak kaplan i administrator v Dolnoj Lendavi i nato leta 1909. so postali plebanoš v Dobrovniku. Kak dober duhovnik so bili povsod poštvijani i prilübleni.

Bili so gospod plebanoš Volper jako mirne i prijazne nature, gostoljuben človek, tak ka se je v njihovoj hiši vsaki dobro počüto, brez razlike narodnosti. V Dobrovnik je vsaki rad šo. Ešče prezvišeni gospod pišpek se ob vsakoj priliki radi spominjajo Dobrovnika i prijznoga i lübeznivoga starčka, dobrovničkoga plebanoša, i če se je što prinijj obrno, so sigurno popitali, kak so kaj i naročili tople pozdrave za gospoda plebanoša Volpera. „Lepo mi ga pozdravite, veste, je tako dober gospod!“

I kak so bili g. plebanoš mirne i tihe narave, skromen i preprost v svojem življenju, ravnotak je bilo skrito, neopaženo i ponizno vse njüvo delovanje. G. plebanoš so bili eden izmed

tistij duhovnikov, ki svojega dela ne obešajo na velki zvon i svojij zaslug ne trosijo po dnevnem časopisi, nego šteri majo pred seboj svoje jasne cile i šteri z vsov restnostjov i treznostjov pojmujejo duhovništvo i njegovo pozvanje. Raklam, agitacij, petoliztva so v svojem življenju ne poznali, niti politike so ne vganjali i ne dopüstili, ka bi se mešala v cerkev. Sacerdos secundum ordinem... Duhovnik po redi... Bili so vsem vse, zato so ne delali razlike med Madjari i Slovenci, nego so dali vsakomi svoje. Na stara leta so se včili slovenski, ka so lejko spovedavali Slovence, pa ne samo svoje farnike, nego, ka so tolažili sosedne ob časi njüve babilonske süžnosti.

Svojo duhovniško dužnost so povsod i vsikdar opravljali vestno i svojega duhovniškoga značaja so ne okrunili nikdar. Do skrajnij mej človeče moči so delali, ka so mogli i kelko so mogli. I to je najlepša zavest na večer našega zemelskoga življenja i najlepša zarja vüpanja v večnost. Ne včiniyo človeka velkoga i slavnoga egyptovske piramide, ne pune novine hvale i zaslug, ne odlikovanja i častni naslovi, nego da smo včinioli i zvršili od Boga nam dano nalogo vestno. I gospod plebanoš so bili dober učiteo svojij vernikov, moder vodnik, tolažnik i pomočnik i duhovnik v düševnih i telovnih potrebaj. Svojim kaplanom dober predstojnik, vsem sosednim duhovnikom dober tovariš i prijateo, brez zahrbtnosti i neiskrenosti.

Spomini bledijo, se brišejo i minejo, samo eden je neizbrisliv i nepomlivi spomin pri Bogi, spomin pravičnoga je večen... Če bo čas zbrisao sledove za nami, nam je tolažba i vüpanje ta boža reč. Vsem pa, ki so ga poznali i lübili, posebno pa dobrovničkoj fari naj bodo te skromne reči v prijazen spomin na g. plebanoša. — NN.

Razgled po katoličanskem sveti.

Italija: Delo našega sv. Oče, papeža Pija XI. Njegov cilj je, dosegnoti mir katoličanski Cerkv i katoličanskim vernikom v vseh državah i med vsemi narodi. Za časa Pijovoga vladanja katoličanske Cerkv se je sklenolo 11 konkordatov, a 36 narodov ma v Vatikanskom mestu svoje poslanike i predstavnike. V tom časi so se vršile velke verske slavnosti. Najvekša slovesnost se je vršila ob priliki 1900 letnice našega odrešenja. Za misijone je sv. Oča telko napravlo, da ga že zdaj zovejo za papeža misijonov. Žele, da bi kak najprle zavsvetila poganom svetlost Kristušove vere, da bi pogani uravnali svoje življenje po Kristušovij navukaj. Zato je že v včasi na začetki svojega vladanja pozvao ves katoličanski svet na delo, za misijone. I ne zámán. Katoličanski misijoni se lepo razvijajo. Da bi se Kristušov duh v vseh vernikih poživo i poglobo, je začno sv. oča močno priporočati katoliško akcijo, ki šče, da bi vseh vernikih katoličanske cerkve zaživelo versko življenje prvih kristijanov i ma namen, da verniki pomagajo duhovništvu pri njegovom düšnopastirskim delom. Tak moremo imenovati sv. Očo tudi za glasitela, papeža katoliške akcije, o šteroj je izdao že vnoği jako lepih pisem, okrožnic.

Anglija: Lepo delo tiska v šoli. Pri veronavuki za deco katoličanskih starišov so zadnje čase vpevali v šolah na Angleškem čtenje katoličanskih listov. Čtejo navadno poročila iz življenja sv. Cerkv. Na te

način se deca seznanijo z vsemi dogodki po katoličanskem sveti i tak dobijo vpogled v mogočno delovanje sv. Cerkv, ki je skupna mati vsem narodom vsega sveta. Kateheti so dobili od državnih oblasti poziv, da naj povejo, kakši vpliv ma čtenje katoličanskih listov v šoli. Vsi so z velikim veseljom odgovorili, da se deca jako zanimajo za poročila iz katoličanskoga sveta i da proti pričakovanju krasno vplivajo ta poročila na šolsko mladino. — To nam dokazuje velki i silen vpliv katoličanskoga tiska, ki je najmočnejše orožje katoličanske Cerkv v zdajšnjem zmetnom časi. Nindri se pač nemre širiti pravo, Kristušovo življenje i delo brez dobrega i močnoga katoličanskoga tiska.

Reči vodja angleških fašistov. Voditeo angleških fašistov je nedavno pravo o veri i šolstvu te reči: „Priznavamo vsakomi prodinomi človeki svobodo veroizpovedi. Kda mi zavladamo, bo smelo vsako dete i vsaki odraseo človek svobodno izpovedati svojo vero. Deca bodo svobodno mogla hoditi v one šole, kak njüvi roditelje sami želejo.“ Po sveti čeduže bole zahtevajo katoličanski stariše za svojo deco katoličanske šole, ar takše vzvoja dece, kak je zdaj v državnih šolah nešternih držav, je malo vredna. Te bomo katoličani po sveti pričaküvati kaj bolšega pametnejšega, kda vse države pridejo do toga spoznanja, da trbe v velki meri pri vzgajanju mladine poslušati glas i mišljenje svojih najboljših državlanov, to je dobrih i vernih starišov!

Iz Kerecovoga novoga misijonara.

Junnanfu 18. avgusta 1935.

Štiri mesece je dnes, kak sem prišeo v Junnanfu, orjem silno trdo grüdo na tej novi Gospodovi njivi. Neka dobra oseba Vas je gotovo o tom obvestila (pismo je pisano g. uredniku), kajti Vaše Novine in Marijin list redno prihajala na moj novi naslov. Istina, da večkrat tak raztrganiva, da je polovico ne mogoče prešteti. Tomi je gotovo vzrok, ar jidva uprava ne ovija v papir, nego tak pošila odprta, kak da bi Junnanfu bio blüzi Črenšovec kak je Hotiza ali pa Beltinci. Daleč je to i pošta porabi poldrugi mesec, da jiva se postavi. Želo bi zato, da bi se malo bole zavijala i tak bom mogočo prečteti vso vsebino vsake številke.

Že davno, kda sem šče v Kwangtungo bio, sem naproso neko osebo, naj bi mojo naročnino poravnala, da se ne bi dug nabirao na moj račun. Vüpan, da je to že tudi včinjeno...

Sam živem v takši srmaščini i pomenjkanji kak največji srmač na sveti. Ta visika planota (2025 metrov nad morjom) je rodovitna i bogata na rüdninaj, a zavolo svoje težke dostopnosti i zavolo svojega šče neizobraženoga prebivalstva (Miaoci i Lolo) jako srmaška, neobdelana. Vnoği let šče bo preteklo prle, kak bode tükaj bolše. Revščina je tü takša, da dober del ljudi, posebno oni, ki prebivajo v goraj, hodi oblečeno, kak sta bila Adam i Eva, kda njidva je Bog zavolo nepokorščine izgnao z zemelskoga raja, to je: predpasani za silo z kožovino ali pa s kakšo rastlinsko pletenino. Podnebje je tü izvrstno i zdravo, a zavolo nesnage i razne golazni so jako razširjeni razni betegi, kak gobavost i drügi.

Jaz mam važno pa jako težko nalogo: v teh krajih ustanovlati i razvijati šolstvo i katoliško akcijo, podobno, kak je to v Kwangtungu bilo i v srednji i severni Kitajski. Prvo (ustanavljeti šolstvo) je silno težko zavolo pomanjkanja sredstev i zavolo grozne revščine, ki je bila vsikdar moja stalna spremljevalka. Pa tudi drügo je težko, ar nega kristjanov, čeravno se že v toj provinci že nad sto let misijonari. Moj začetek pa je tudi žmeten zavolo neznanja toga jezika. V začetki sem se ga z vso močjo začno zčiti i po štiraj mesecaj že za silo razmim i tüdi mene že nekelko razmijo. Mislim, da če bi se prišeo z dobrim znanjom toga jezika, bi moje delo bilo vnoği ležejše. Pri oblasti bi ga šče najbole potrebuvaro, ki so sami neizobraženci i ne poznajo ne angleščine i ne francoščine. A komaj smo se nekelko začnoli razmiti med seboj, pričakujejo od mene preveč: vnoği zrakoplovcov, inženirov, iznajditelov novoga bojnoga orožja i tak dele.

Vlada ma tü univerzo, bi jo lahko primerjao z kakšo dobro meščansko šolo ali pa nižjo gimnazijo. Majo preci dobro organizirano stari literarični (filološki) oddelek, a drügo je vse jako — jako zaostalo.

Pa čeravno mam mnogo težav i velko pomanjkanje, mam vsikdar velko vüpanje na posebno božo pomoč, da bo pomali tudi tü zasvetila svetlost Kristušovoga evangelija, ki bo pregnala kmico neverstya, praznoverstva i nereda i da se bo prle ali sledkar začüto blagoslov krščanstva med tem zapüščenim narodom. Revščina i ponižnost je bila rodovitna sila vseh apoštolov i vüpan, da bo tudi pri mojem deli med tem preprostim prebivalstvom.

Prisrčno se priporočamo v vašo molitev i tüdi v molitev vseh onih, ki lübijjo misijonare i njüve delo med pogani. Jako hvaležen bom pa tudi za vsako najmenšo pomoč v pejnzejaj

Odrešenje.

Nebeski Mučenik vmira na križi! Mati njegova, vsa puna neizmerne bolečine, stoji poleg, milo gleda na dragoga Sina, pa nikaj ne govori. Magdalena, objemajoč tiste noge, pri šterih je negda našla odpuščenje, meša svoje skuze s krvjov svetih ran pa ne govori. Ivan šte utripe tistoga Srca, na štero je pri zadnji večerji smeo nagotiti svojo glavo, pa tudi ne govori. Vsi trije samo poslušajo globoko zdihavanje nedužne Žrtve. To zdihavanje sega do razaljanih nebes, proseč odpuščenje za vse človeštvo, vseh časov. Vsi trije poslušajo Jezusove zadnje reči, šterih je sedem, pa jih pošilajo med ljudstvo, da bi spoznalo i razmilo, ka njemi Bog Odrešenik pravi.

Vsakšemi, ki ma vero, govori Križani dosta, jako dosta, več kak vse knjige toga sveta, več kak celo stvarstvo, ar je On najlepše delo božega smilenja. Na Njem vidimo neizčrpljivo božo lübezen do človeštva, štera se v tak obilnoj meri razliva na nas, ka samo tisti, ki majo scela zakrknjeno srce, neščejo toga viditi.

Čudovito privlačno moč ma Križani. To moč, s šterov si osvaja svet, je sam naprej povedao, rekoč: „Gda odidem s toga sveta, vse potegnem za sebov.“ Komaj je pribiti na križ pa že desnimi razbojniki, šteri ga je proso smilenja, pravi: „Gnes boš z menov in raji.“ Da, tak je, odrešenje vsakšega človeka začenja že tü na zemli, dovršeno pa je potem v nebi.

On, Križani, šče odrešiti popolnoma vse. Srčno žele pripraviti vsakšega človeka za to, da bo vreden večne sreče v njegovom kraljestvi.

Zato z odprtimi rokami, z visine križa, zove k sebi trpeče človeštvo pa njemi odpüšča vse, vsakomi, vsem, samo naj Ga ponizno pripoznajo.

On, ki z ednim samim pogledom svojih suznih oči, prešte neizmerne bridkosti človeštva, je trpljenja ne obsodo. Djao je cilo: „Blagor tistim, ki jočejo.“ Od tistoga časa je trpljenje zveličavno. O moj trpeči Odrešenik! Koliko jih je že prišlo pred tvoje svete noge iskat tolažbo v svojem trpljenju! Koliko jih je pomešalo svoje vroče suze s tvojov krvjov! Kolikim je pri teh nogah pokora postala sladka! To znaš samo Ti.

NEDELA.

Devetnajsta nedela po risalaj.

Evangelium sv. Mataja XXIII.

Vu onom vremeni: Gučao je Jezus Poglavnikom, i Farizeušem po prilikaj, govoreči: spodobno je včinjeno kraljestvo Nebesko k človeki Kralji, ki je napravlo gostüvanje, sini svojemi. I poslao je sluge svoje zvat pozvane na gostüvanje, i ne so šteli priti. Pali je poslao druge sluge, govoreči: povejte tim pozvanim: ovo obid moj sam pripravo, teoci moji, i tüčne stvari so spomorfene, i vsa so gotova: hodte na gostüvanje. Oni so pa zamüdili: i ođišli so, niki na marof svoj, niki pa na trštvo svoje, ti drugi so pa spolovili njegove sluge, i zobsalnostjom ošpotane spomorili so je. Krao pa gda bi to čüo, rasrdo se je, i poslavi svojo vojsko, pogübo je lüdomorce one, i varaš njihov je požgao. Teda veli slugom svojim: gostüvanje je totü gotovo, ali ki so bili pozvani, ne so ga bili vredni. Idte zato vö na križopotje, i šterekoli najdete, zovte je na gostüvanje. I vö idoči slugi njegovi na poti, vküp so spravili vse, štere so naši, lagoje, i dobre: i napunilo se je gostüvanje sedečimi. Notri je pa prišao Krao, ka bi vido sedeče, i zagledno je tam človeka ne obležena svadbenem gvantom. I veli njemi: Prijateo, kakda si esi notri prišo nemajoči gvanat svadbenoga? on je pa zanejmo. Teda je vö Krao slugom: zvežite njemi roke, i noge, i vržite ga vu yönejšnju kmico: tam bude jokanje, zobno škripanje. Ar so vnogi pozvani, malo jih je pa odebranih.

onomi. ki bi si mogojo kaj pritrpati i žrtvovati to za razširjenje božjega kraljestva med zapüščenimi pogani. Vse-mogočni Oča vseh sirot i apoštolskih delavcov bo za takše žrtve v velkoj meri rosio svoj nebeški blagoslov na one, ki mi bodo kaj pomagali. Pot za takše pošilanje je najbolša potom Salezijanskoga inšpektorata v Ljubljani. Moje nevolne molitvi i trpljenje bodo hvaležno spremlala vsakoga misijon-skoga dobrotnika.

V presv. Srci Kristuša, Zveličara sveta vas i vso domovino lepo pozdravljam i ostanem vsigdar globoko hvaležen.

Jožef Kerec,
salez. misijonar na Kitajskom.

Že na pol mrtev na križi pravi Odrešenik: „Žejen sam“. Žejalo je istina njegovo razbičano telo, nego dosta bole je žejala njegova düša za blodečim človeštvom.

Mnogo bogaboječih düš je dobro zarazmilo skrivnost te žeje, pa so se odločile iz lübezni do Zveličara, to njegovo žejo utešiti. Začenši od sv. Pavla apostola, ki je ne znao pa ne šteo drugo predgati kak Kristuša Križanoga, do sv. Franciška Asiškoga, ki je pošilao svoje sobrate po sveti včit, kak naj lüdje lübijjo Križano Lübezen, od štere je noso skrivnostne rane; do sv. Ignacija lojolskoga, ki je pravo svojim: „Ite, razgrejte, podžgite vse za Jezusa;“ do sv. Franciška saleškoga, ki je iz lübezni do düš zapüsto bogastvo; do sv. Franciška Ksaverija, ki je meo samo to želo: „Priti prek morja k poganom, rešiti edno düšo potem pa vmreti;“ do sv. Ivana Boska, ki je svojoj Družbi zbrao to geslo: „Daj mi düše, drugo obdrži;“ do gorečega misijonara med Črnci, Kombonija, ki ešče zdaj iz groba ponavlja: „Ali rešitev Črncov ali smrt“ pa do velikoga slovenskoga misijonara v Afriki Knoblehara i ravnotak slavnoga Barage v Ameriki.

Vsi sveti možje in pobožne device tüdi v najbolje strogih samostanih, od velike sv. Tereze pa do Male Terezike so se neprestano trüdili, kak bi mogli utešiti vmirajočega Odrešenika žejo za odrešenje vsega človeštva. Pa poleg vsega toga, mi moramo zdaj z velikov žalostjov priznati, da je po jezero devetsto letaj Kristušova žeja tak močna in velika, kak

veliko je število poganov, to je tistih, ki ne poznajo pravoga Boga, zato častijo vse drugo, samo Stvoritelja ne. Koliko pa je teh nesrečnikov? *Edna milijarda pa ešče prek!* Zvün teh je pa okrog štiristo milijonov krščenikov, ki živejo ločeni od vidnoga Kristušovoga namestnika na zemli.

In vendar, moj nebeski Odrešenik, ti boš s križa vladao, na križi boš tüdi zmagao! To si sam povedao! Mi to tüdi ščemo, naj bo kajkoli. Naj pridejo šatanovi pomagači, pa naj vržejo križ iz naših cerkev, naj ga strgajo iz šol, naj ga poderejo na cintori in kre ceste. Mi bomo najšli drugi les, bomo klesali drugi kamen za nove lepše, križe. Mi bomo prišli znamenje križa na vojaške zastave, mi bomo obesili križ na prsi odlikovanih junakov. Mi, odrešeni po tvojem smilenju i zaznamovani s križom, ga bomo nesli na konec sveta, gori na ledene tečaje, na razkroplene otoke velikoga Oceana, na pekoče kraje Ekvatora. Tvoj križ postavimo v brezmejne puščave, v zapletene pragozde, postavimo ga v srce vseh lüdi. Ne henjamo tak dolgo dokeč ne pride čas, ka vsakše novo človeško stvarjenje, gda pride na svet, lahko küšne sveti križ i ravnotak na konci življenja.

Gda bomo pa čütili, ka je naše telo začelo pešati, te damo križ v roke drugim, mlajšim, oni pa znova drugim, mlajšim, oni pa znova drugim, dokeč ga zadnji misijonari ne izročijo Angelom, da oni iz naših vsakdenešnjih malih križov napravijo venec okrog njega. To bo zmagoslavje Kristušove zmage.

Naša velika dužnost.

Vsaka dobra mati skrbi za vso svojo dece. Ona ma rada vse, ar so njena, čiravno so ne vsi takši kak bi ona želela. Z dobrimi se veseli za razvüzdane pa joče, za nje molji pa išče, kak bi je spravila na pravo pot.

Tak dela naša predobra mati sv. Cerkev. S tistimi, šterim sveti luč božega Evangelija, se radüje, ar tej poznajo pot do večne sreče. Z bolečim srcem pa gleda na vse tiste številne milijone nesrečnih sinov, do šterih je ešče ne zasijala ta luč. Na te nesrečne pogane je ona vsikdar mislila, vsikdar se trüdila njim pošilati oznanjevalce svete vere, po Jezusovoj zapovedi: „Ite po vsem sveti i včite vse narode“.

Da bi pa krščeniki to njeno želo zmerom bole i bole spoznali pa njoj pri tom velikom deli pomagali, je poleg drugoga določila, naj se vsako leto na predzadnjo nedelo oktobra vernikom prav toplo na srce polaga misijonstvo. Zato se denešnja nedela zove „Misijonska nedela“.

Že meseca avgusta je v Rimi škof Salotti, tajnik Družbe za širjenje vere, tak zaključio svoj veliki misijonski govor: „Či ščemo, ka Misijonska nedela obrodi veliki sad, te morejo vsi narodi, vse pokrajine, vsi varaši, vse fare, združiti svoje moči, da vsi, ki verjejo v Boga, zdignejo svojo misel na vzvišenost misijonstva in je podpirajo, posebno z molitvov pa z milodari. Na tisti veliki den se naj od zore do mraka zdigavlejo molitvi k Bogi, da On pomnoži moč i navdüšenje tistih glasnikov svetoga Evangelija, šteri daleč od rojstnoga kraja delajo in trpijo za vresničenje bratstva med vsemi. V te namen naj bo vsaki radodaren po svojoj mogućnosti z denarnimi prispevki, brezi šterih je ne mogoče širiti spreobračeneje pa ne obdržati, ka je že pridobljeno. Brezi milodarov med kristjani je ne mogoče obvladati svet nevernikov“.

To je glas iz Rima, gde sv. Oča, namestnik božega Odrešenika, vsakšid den zdigavlejo svoje srce i roke k molitvi za sprobrenje vseh, ki so daleč od njihove ovčarne. Čüjmo glas njihovoga očinskoga srca:

„Odrešenje, štero nam je prineseo Kristuši, je ne kakša mala reč, ka bi samo za nešterne valala ali ka bi mi mogli potrošiti vse neizmerne njegove zaklade. Zatogavolo pa najlepše pokažemo svojo hvaležnost Bogi, či pomagamo k zveličanju drugim. S tem delom mi delimo zaklade sv. Cerkve... Gda si živo predstavljamo, ka je

število tistih, ki so ešče ne kristjani, nad jezero milijonov, te nam ta miseo jemle mir in tak se nam vidi, ka tüdi nam yala tisti glas boži, šteroga je čüo prorok Izaija: „Kriči, ne henjaj, zdigni svoj glas kak trompeta!“ Či se oni, šteri spadajo h Kristušovoj čredi, ne bi šteli brigati za tiste, ki nesrečni blodijo daleč od dobrih pašnikov Odrešenikovih, kak silno bi to nasprotovalo pravoj lübezni, štero smo dužni Bogi i vsem lüdem“.

Ka pravimo k tomi? Kak smo spunjavali i kak ščemo spunjavati v bodeče to veliko dužnost? Ne bojmo se, ka bi glavna dužnost segala po našem bankaši. Ne. Glavne so dühovne dužnosti, najmre *molitev i žrtve*.

Molitve.

Što bi nam mogojo to lepše povedati kak sv. Oča Papa? Čüjte, kak pišejo v misijonskoj okrožnici vsem škofom sveta. Pravijo med drugim tüdi to: „Najbole pa si prizadevajte, častiti bratje, z rečjov i pismom, da pri svojih vernikih vpelate i počasi razširite sveto navado, da bodo prosili Gospoda žetve, naj pošle delavce na svojo žetev (Mt. 9. 38.) i naj On nevernike podpira z nebeskov lučjov i milostjov; navado, pravimo, najmre

Prekmursko muzejsko društvo.

V nedeljo 29. sept. ob 10^h dopoldne se je vršil občni zbor Prekmurskega muzejskega društva. Za naslednje leto je bil izvoljen sledeči odbor: predsednik: prof. *Vilko Novak*, podpredsednik: *Gumilar Franjo*, tajnik: *Vladimir Škrlak*, blagajnik: *Franc Bajlec*, odvetniški koncipient, knjižničar: novomašnik *Ivan Zelko*, ostali odborniki so še: *Kokolj Miroslav*, *Šavli Andrej* in *Horvat Bela*. Za revizorja sta izvoljena *dr. A. Koder* in predsednik občine *Hartner*.

Četudi je naše muzejsko društvo mlado, saj obstoja komaj nekaj mesecev, je v tem kratkem času pokazalo sposobnost življenja in delovanja. Kljub pomanjkanju denarnih sredstev je društvo začelo živahno delovati.

Na dnevnem redu obč. zbora je bilo predavanje prof. *Vilka Novaka* o našem domačem pisatelju župniku *Jožefu Košiču*, ki se je poleg ostalega pisarjenja mnogo bavil z našo cerkveno zgodovino. Predavanje bo priborbno v Novinah. Na občnem zboru je društvo sklenilo, da bo vsako leto izdalo krajše ali daljše izvestje in tako

stalno i neprestano vajo. Ar vsaki zna, ka takša navada pri božem smilenju dosta več premore, kak molitvi, štere se opravijo samo ednok ali samo včasih. Naj se misijonari trüdijo i potijo, da bi nevernike pripelali k katoličanskoj veri; naj darüjejo tüdi življenje; naj bodo marlivi i skrbni pa naj rabijo vsakovrstna človeška sredstva; itak ne bodo dosegli nikaj, vse ostane brezi uspeha, či Bog src nevernikov s svojov miloščov ne gene, ne omehča i ne pritegne k sebi. Vsi pa dobro znamo, ka vsaki lahko moli i to pomoč (molitev) majo vsi na razpolago. Zato bote včinioli jako po našoj želi i čütenju vernikov, či zapovete n. pr. naj se k čisli i k drugim molitvam v župnijskih i drugih cerkvah prideva posebna molitev za misijone i spreobrenje poganov.

Žrtve.

Ka je to? Beteg, žeja, glad, vročina, zima, nesreče, preganjanje, obrekovanje i vse tisto, ka mi zovemo — trpljenje, križi, nevole — toga življenja. Oh, koliko je toga! Darovati te vsakdenešnje križe Bogi z namenom, naj On v svojoj modrosti gene poganska srca, to so žrtve. Vej se tem vsakdenešnjim nevolam itak nemremo ognoti. Zato ne bodo zmetnejše či jih darüjemo za pogane, ešče ležejše se nam bodo vidile. Tüdi nikaj ne zgübimo, nego ešče pridobimo na svojem zasluženi. Takše žrtve, so Bogi jako po voli. Ešče raj pa ma Bog žitve, štere si človek sam prostovolno določa n. pr. postiti se, gda je ne zapovedano, iti delavne dni k sv. meši, prejematii sv. obhajilo, iti na božo pot, pomagati siromakom i drugo.

Tak, zdaj nam je popolnoma jasno, kakše dužnosti mamo. Od te dužnosti, je nišče ne izvzeti. Ne sme nam biti v breme nego v veselje, da smo vredni pomagati pri rešitvi düš. Ne pozabimo, ka so naši očevje pred 1200 leti ešče tüdi pogani bili. Spreobrnilo so jih misijonari, posebno svetiva brata *Ciril* i *Metod* pa tüdi drugi misijonari.

„Jaz poznam samo edno reč — Tebe lübiti — o Jezus! Velika dela so ne za mene. Ne mi je dano, ka bi predgala sv. Evangelij, ne, ka bi dala svoje življenje. Pa ka zato? Moji bratje i sestre misijonarijo namesto mene, jaz pa — majčkena kak sam — se stisnem blüzi božega tabernakla, pa molim za tiste, ki se vojsküjejo za düše.“ (Sv. Terezika).

Število katoličanov.

V listi „The Catholic Directorij“, ki ga izdavaajo katoličani v Ameriki, se čte, da je katoličancov v Združeni državi Severne Amerike 20 milijonov i 500 jezer. Število katoličanov je v leti 1934 naraslo za 200 jezer. V premočnem leti je prestopilo v katoličansko vero 63 jezer lüdi.

lažje ter uspešnejše razvilo pri nas svoje znanstveno delovanje in doseglo svoj smoter. Širšo javnost že sedaj opozarjamo na publikacije našega muzejskega društva, da z zanimanjem sledi ter po možnosti podpira, ker se bodo v teh publikacijah obravnavali le prekmurski problemi, naša zgodovina, starine, znamenitosti, narodno blago i. t. d.

Soboto pa prosimo, da pokaže veliko dobre volje tüdi v dejanju (na primer da v kratkem času oskrbi stalne prostore za muzejske predmete ter muzejsko knjižnico). Vemo in smo prepričani, da je Sobota ponosna, ker je v njej sedež Prekm. muz. društva in je dosedaj pokazala velike simpatije do društva, toda izrednih žrtv za društvo še ni doprinesla kakor n. pr. mesta: Ptuj, Celje, Maribor i. t. d. za svoja muzejska društva.

Muzejsko društvo nam mora biti zadeva, za katero se zanima cela Slovenska krajina, zato bomo skušali večkrat kaj poročati o društvu in javnost seznanjati o njegovem delovanju.

GLASI. SLOVENSKA KRAJINA.

Rdeči križ v Dolnji Lendavi. V tednu RK so se v Dolnji Lendavi pobirali prostovoljni prispevki. Z vso požrtvovalnostjo in ljubeznijo do trpečega bližnjega so prevzele to nalogo na zaprosbo odbora gospe Drozdovičeva, Klarova, Pollakova in Strasserjeva, ki so nabrale prav lepo vsoto. Odbor RK se tem potom zahvaljuje vsem „darovalcem, predvsem pa neumornim damam nabirateljicam“.

Rogaševci. G. Raffel se je zavolo teškobetežnih nog odpovedao gostilni; ar z novim letom namerava oditi v Zagreb, se vrši že par dni razprodaja premičnin. Gostilno je s 1. oktobrom prevzel g. Celec, doma od Sv. Jurja. — Preminoči teden je bio pri nas izvedenec davčne uprave iz Sobote, da preceni škodo pozebloga žita.

Cankova. Preminočo soboto se je vršilo pri nas zborovanje učitelov sobočkoga sreza.

Sv. Helena na Pertoči. V nedelo je bilo pri nas blagoslavljanje dveh novih cerkvenih zastav. Od župnišča je šla procesija do cerkve, tam je g. župnik Varga meo primeren nago-

vor o pomeni zastav, nato pa jih je blagoslovo. Po blagoslovitvi se je sluzila velka meša. Ena zastava nosi na enoj strani sliko Srca Jezusovoga, na drugoj pa Srca Marijinoga; druga zastava pa kaže Brezmadežno i Treziko Deteta Jezusa. Pri slovesnosti je sodelovala domača godba, štere zvoki so še kesno večer daleč odmevali, gda je pozdigavala izvincerkveno prirediteljev. Obe zastavi sta kúpili dve botri.

Dobrovnik. Pri vpelavanji g. Lejko Štefana, novoga plebanoša na dobrovniško faro, se je poslalo pozdravno pismo bivšemu plebanošu g. Volper Pavli v Szombathely, štero so gostje podpisali. Poleg že omenjenih gostov smo vidili tudi še bratano bivšega plebanoša z svojim možom iz Rediča, g. Antauer Eugena, š. upravitela z Tišine, Gombosy uradnika na sodišči v Soboti s svojov gospov, kak rod g. plebanoša Lejka, i g. Šoštarec Alojza, kaplana v Turnišči.

25 jezer dinarov je spravo naš poslanec g. dr. Klar za graditev ceste od Dobrovnika v Motvarjavce.

Za vzdrževanje samouprav-noga 5. gimnazijskoga razreda v Soboti je bio zvoljen odbor, sestojec iz gg. župana Hartner Ferdinanda kak predsednika, podpredsednik gimnazij-

ski ravnatelj Strmšek, odborniki poslanec Benko, profesor Zobec, sodni svetnik Šumenjak, trgovec Rituper in odvet. koncipient Bajlec.

Beltinci. Nekša naša ženska oseba je v Soboti na nekoj hiši okna spotrla i v sobo koprive nametala. Sobočanci so jo dali nazaj k nam pripelati, ka rekši oni tudi majo kopriv zadosta i če trbe, znajo tudi okna tretji.

Sobota. Žalosten den, prvo obletnico tragično preminologa našega krala Aleksandra, se je Sobota spominola najdostojnejše. Obnavlene so bile molitve ob 8 vuri v rim. kat. cerkvi, ob 9 vuri v evangeličanskoj cerkvi in ob pol devetih v izraeliškem hrami. Zadušnicam so prisostvüvali vsi predstojniki državnih uradov, privatno in državno nameščenstvo in vse polno ostaloga občinstva. Na čast mrtvomi junaki in velikomi poveljniki, je vojaštvo oddalo pred vsakov cerkevov salvo. Ob 11 vuri se je vršilo zborovanje vseh nacionalnih in humanitarnih društev v Sokolskom domi v spomin Viteškomi krali. Pomen in veliko zgübo za narod je obrazložo šolski nadzornik Velner. Omembe vredna je tudi skrb obč. tajnika Franca Gregorič. Obširna okna občinskoga urada so bila okrašena s slikov mučeniškoga krala, z napisom „Čuvajte Jugoslavijo“ in z žalnimi trakovi pa snežimi cveticami. Kre hiš so plafolale črne in narodne trobojnice, vendar je pripomniti, da na nešternih poslopih ne bilo zastav. Kaj pravi k tomi politična oblast?

Gorički kot. Že eden mesec odavamo jaboka, šterih letina je pri nas bogata, tudi kúpcov mamo zadosta, ceno bi želeli vekšo, pa nazadnje smo tudi s tov zadovolni, inai je pač nej. — Godovna obslužavamo glasno pa kesno, včasik se zavleče prek cele noči; tudi muzik pride več, včasih pri ednom peteri igrajo, se razmi, da ne vsi na ednok, zato se pa pač zavleče. — Zadnje dni je bilo jako vetrovno pa deževno; dobro, da se je preminočo nedelo opoudne pošteno vlejalo, ovači bi Bogi cele pou nedele vkradnoli: šteli smo najmre že opoudne začnoti bratvo (grozdno trgategv) pa se nam je ne posrečilo; zvekšega se nam pa posreči: süšimo v nedelo, či trbej tuj kosimo pa še kaj drugoga, či se nam vidi potrebno. Tudi na veselice v nedelo ne pozabimo, njihova sezona se je že začnola, obetajo se nam vnoge. Samo da nikaki začajo zato li dvojiti, či si s tem vsem ne zapravimo vsega božega blagoslova, ki smo si ga sprosilu tudi

s svojim velikim romanjom (okoli 500 nas je šlo) k s. Trojici pod vodstvom graških gospodov. — Najnovejše: čuje se trompeta zvačov na gostüvanje; njih posebnost je: dugo perje za kranščakom.

Sobota. Zavolo odpretja 5. gimn. razreda je bila odposlana zahvalna brzojavka gg. ministri za notrašnje zadeve Dr. Anton Korošci, ministri Dr. Kreki i prosv. ministri Dr. Stoševiči.

Razkrižje. Prvo nedelo oktobra so bili na izleti gojenci Martinišča s svojimi gospodi. Šli so z vlakom do Ljutomera, tam meli sv. mešo i zajtrk. Pri velikoj meši na Razkrižju so pray lepo popevali. Z Martiniščari je prišlo več gospode iz Sobote. Vsi so bili gostje pri uglednoj družini Kutnjakovej. Posebna čast ide mladoj gospodinji Veroniki, štera je znova pokazala, kak fino se je negda navčila kühati v gospodinjskoj šoli.

Povišani je naš rojak Baša Naci, vet. poročnik v kapetana II. klase. G. Naci je brat pok. bogojanskoga plebanoša, vojaški živinozdravnik v Čakovci. K povišanji svojemi rojaki iz srca čestitamo!

Sezonskim delavcom na zna-nje! Ministrstvo socialne politike je na intervencijo poslanca dr. Klara dovolilo našim delavcom znižanje vožnje za žito, ki so si ga zaslužili v Sloveniji, Bački, Baranji i Banati. Znižanje vala do 31. decembra t. l. Prevoznina v najdragšem slučaju ne bo znašala več kak 8 Din za meter. Delavci, poslužite se te vgodnosti.

Žižki. Od žene v Franciji se nahajajočega Volf Karola so neznani ponočnjaki odnesli vso pšenico, ka si je sirota za drage peneze küpila. Lada je bila z dvema lakatoma zapreta, pa vse so gorstrgali. Pijanci naj bi se prijali, ki ne slüžijo, pa li pijejo, tej bi najležej povedali, zakaj zmenkavlejo küri i zrnje.

Gostilna Hidveg nej odpreta. Zadnjič smo poročali, da je gostilna Benko v Nemčavcih, šteroj ljudje kratko pravijo Hidveg odpreta, ar so se vse govoriče o nerednosti v toj gostilni pri sodišči ugotovile, kak neistinske. Zdaj smo zvedeli, da je sodišče kazensko postopanje proti gostilničarki ustavilo samo zavolo pomenkanja dokazov i je gostilna ešče izdak zapreta.

Šef policije je postao g. Trstenjak, bivši sreski načelnik v Lendavi, v Maribori, g. Törnär iz Gomilic pa v Celji. Mi obema, prvomi kak našemi prijatelji, drugomi kak našemi rojaki iz srca čestitamo.

POLITIČNI PREGLED.

Domača.

V našem političnom življenji mir. V našoj državi se v glavnom vse pripravla na zasedanje parlamenta, štero se začne 20 oktobra. Računa se, da bodo zdajšnji poslanci većinomoma podpirali vlado i tak bo lahko ta vlada ešče en čas s tem parlamentom delala. Če bi pa tej poslanci začnoli kaj proti vladi delati, bo gotovo parlament razpuščen i razpisane nove volitve. Bole gotovo je pa, da bodo zdajšnji poslanci lepo vlado bogali i vse tak delali kak bo vlada štela, ar tej poslanci dobro znajo, da vnoči zmed njij nikdar ne bi bio i nikdar več nede poslanec, če ednok pride do slobodni volitev. Zato si mislijo, bogše bogati, pa li nikelko časa ešče ostanem poslanec.

Zvünešnja.

Boji med Italijov i Abesinijov. Italijani so s svojov vojskov že prestopili abesinsko mejo i mestoma prišli do 50 i več kilometrov v abesinsko državo. Taljani so se za te boj dobro pripravili i oborožili z najmodernejšim orožjom, posebno pa s tanki i aeroplani, poleg toga pa s številnim lehkimi i teškimi topništvom. Abesinci so proti Taljanom slabo oboroženi, većinomoma majo samo puške, pa ešče te većinomoma kakšega starejšega sistema. Ravnotak so stari i nepraktični topovi, štere rabijo Abesinci proti Taljanom. Tankov Abesinci nemajo, aeroplanov pa prav malo. Abesinci so proti Taljanom telko na bolšem, da ležej prenašajo glad, žejo pa vročino, kak Taljani. Poleg toga pa dobro poznajo svoje kraje i se znajo po goraj i pečinaj dobro skriti pred Taljani.

Taljani majo velke težave. Vsa pokrajina, gde se vršijo boji med Taljani i Abesinci je skoro popolnoma brez vode. Taljani vozijo za svojimi vojaki vodo z avtomobili i dobi vsakši vojak na den 2 litra vode. Pri vsem tom pa taljanski vojaki vseeno strašno žejo trpijo zavolo velke vročine, štera tam vlada i na štero so taljanski vojaki ne včeni. Žeden vojak bi skoro na en düšek spio 2 litra vode, zdaj pa mora z vodov tak šparati, da dva litra lepo počasi 24 vör pije. Druga velka nepritlika za taljansko vojsko je ta, da v Abesiniji nega takši cest kak pri nas. Velki cest, po štiri lahko vozijo z avtomobili je v celoj državi samo nikelko, v krajaj, gde se pa zdaj bojüjejo, nega skoro nikaj cest, nego samo peške poti za ljudi i za mule. Taljani so prisiljeni za seov delati ceste i samo telko idejo naprej, kelko je za njimi cest napravlenih. Delo pri cestaj je pa teško, ar so to kameniti, gorati kraji i delavci pri deli ešče vekšo žejo trpijo, kak vojaki. Abesinski vojaki se za ceste ne brigajo vnoge. Abesinski vojak si v cote zveže za teden živeza i vzeme puško

na ramo pa tak bos i peški preskače vse domače gore. Taljanska vojska pa vozi seov vnoge živeza, vode, streliva i z vsem tem lahko potüje samo po cestaj, zato pomenkanje cest Taljanom velke brige dela.

Kelko je mrtvih? To, ka se je do zdaj godilo med Taljani i Abesinci, so pravzaprav ešče nikši pravi boji nej bili, čeravno so Taljani že daleč prišli notri v abesinsko državo i med drugim zavzeli tudi važno abesinsko mesto Aduo. Taljani so dozday ešče nej prišli do redne abesinske armade, nego so se bili samo z menšimi nerednimi abesinskimi čuporami. Gotovo je, da je na abesinskoj strani dosta več mrtvi kak na taljanskoj, to že zavolo toga, ar so Taljani tudi neprimerno bolje oboroženi kak Abesinci. Kelko je pa pravzaprav mrtvi na ednoj ali drugoj strani, se ne ve, ar gotovo nišče nešče istine povedati. Edno vojaško italjansko poročilo od 10. oktobra pravi, da je v dozdayšnji bojay z Abesinci vsega vküp spadnola 30 taljanskih vojakov, 60 je pa bilo ranjenih. Od Abesincov pa pišejo taljanski časopisi, da bi ji bilo do zdaj mrtvih že 6000. Abesinci sami pravijo, da je to neistina, ar se vsej vojakov do zdaj z Italijani vojüvalo komaj 6000 i je od tej več kak polovica živi. Pravijo pa Abesinci, da majo Taljani strašno orožje. Bombe, štere mečejo Taljani iz aeroplanov na Abesince, so strašne. Vnogi vojaki so od tej bomb oslep-noli, drugi naravnost zgoreli.

Kakše vere so Abesinci. Abesinci so po većini krščeniki, ne katoličanci nego tak zvani krivoverski monofisiti. Oni proti katoličanskoj veri trdijo, da je v Kristuši samo edna natura, katoličanski navuk to je Kristušov pa v Kristuši dve naturi verje: božo i človečo, ar je Bog i ar je tudi človek. Poleg monofisitov pa so v menjšem številu tam tudi katoličanci, so muslimani pa še poganje. Prvi misijonar, ki je Abesincem glaslo kat. vero, je bio Talijan iz reda sv. Vincenca Pavelskoga i se dela za to, da dobi čast oltara, ar je živo i vmro kak svetnik. Goreče so ga ljubili tudi Abesinci.

Tudi v Bolgariji bi skoro prišlo do nemirov. Vlada v Bolgariji je v prvom časi odkrila zaroto proti zdajšnjoj oblasti v Bolgariji. Ništarni stari nezadovolni politiki so s pomočjov ništarni oficirov namenili stirati zdajšnjo vlado i tudi krala i tak vzeti vso oblast v državi v svoje roke. Vlada je za to pravočasno zvedila, zarotnike spolovila i pozaprla i tak preprečila revolucijo. Se vidi, da živimo v takši časaj, gda so revolucije i diktature strašno moderne. Vsakši bi že rad gratao kakši Hitler ali Mussolini, nego vsakšemise to ne posreči i vsakši narod je tudi ne telko nespameten, da bi si dao od kakši gizdavi diktatorov komandirati.

Legenda o cerkvi na gori.

Samo majhno cerkvico so mislili sezidati. Podnevi so prostor določili, ponoči je nekdo meje razmaknil, zjutraj niso znova merili, začeli so kar graditi. Ko so se bližali vrhu, je gradivo naenkrat pošlo pa so vendar dolgih šest zim sekali kamenje v bližnjem kamnolomu, natančno vse preračunali, zdaj pa? — Še naslednjo zimo so sekali, naslednje leto pa dozidali — cerkev, ne več kapelo. Posvetili so jo v čast Mariji Vnebovzeti ravno na njen svetek.

Na vigilijo, na post pred posvečenjem je šel duhovnik posvetitelj v novo župnišče. Drugi dan naj bi bila prva maša v novi zgradbi in to bi bil glavni del posvetitve, saj so v prvih časih krščanstva cerkve s tem posvečevali, da so v njih maševali. Zatopljen v blažene sanje je šel duhovnik po položnih hribih, zaustavljal je korak po tihih dolinicah, kjer je le žuborenje skritega potoka motilo tišino kakor tiktakanje ure v samotni sobici dram meniha. Sonce je pripekalo, ptice so nemele, ljudje so pozdravljali in hrepenče gledali za odhajajočim v dalje. Tisto noč je sanjal:

V družbi so bili in pili, pa naenkrat je vse drugo izginilo, le znana žena zapeljivka je sedela njemu naproti. Ni je hotel videti, pa je vendar natančno čutil, da je oči zapičila vanj; zdaj si je celo z roko zasenčila obraz, da bi iz teme ostreje opazovala. Kakor da bi v sobi bilo, zunaj pa tak svetla noč. Polna luna se je skrivala za meglenim pajčolanom kakor sramežljiva nevesta, bregovi so dremali

kakor utrujeni potniki, dolino je zalila megla kakor zamolklo srebrno morje, v bližini so nemirno lajali psi, skozi odprto okno je zavaloval duh cvetja z bližnjega vrta, odnekod je zadonel zapeljiv smeh, najbrž na vasi; ah, ne, saj tu pred njim sedi poročena zapeljivka; moj Bog, ta křetnja z naprsno obleko, ta žgöči ogenj oči, te roke kakor kače. — Ah, saj tu je odrešilni kelih:

Pozdigovanje vina, spremenjenega v Njegovo kri! Kako se ta kelih blešči! Sončni žarki lijo kakor veletok proti zlati küpi, kakor prestrašeni nad veličastnostjo njene vsebine se onemoglo lomijo v tisočeri barvah in pojo pestro nemo pesem:

To je namreč kelih Njegove krvi (nove in večne zaveze, skrivnost vere!), ki se za Vas in za mnoge preliva v odpuščenje grehov. —

Kolikorkolikrat boste to delali, v Njegov spomin delajte. —

Pijte iz njega vsi! — Kri Kristusova napoji, opijani me!

Zopet nova slika: Milijonske množice prejemajo sveto obhajilo pod podobno kruha, ki skriva celega Kristusa, tudi Njegovo kri, le ne vidijo močnega vina, okušajo pa! Le poglej jih! Kako močni odhajajo, kako odločni, njih korak je kakor pohod urejene bojne trume, zemlja se je stresla. —

Odbila je polnoč, čisto natančno je slišal, toda, glej, kaj je to?

Odpri tabernakelj, v njem monstranca z Najsvetejšim; joj, saj to ni več monstranca, saj tak velike ni še videl in še raste, že je dosegla veličino človeka. Naenkrat, to je vendar krasna ženska: dolgi temnorjavi lasje

Lüstvo sodi.

Prišao je čas, da si malo ležej začamo odijavati po viheri zadnji par let, šteri je strahovito naganjao svojo silo proti istini, štera je njemi proti stala. Ta moč, štero ta grozovitost plodila, je bila tak strašna, da že samo malo trbelo i bi se pravičnost strebila, kak se strebi drevo, štero je napoti, gde se nemre gladko voziti.

Tak so delali ljudje, nej viher, šteri nosi listje, da so pripravljali koncentracijsko taborišče, v štero bi bili ljudje notri zapreti, da nebi mogli proti stati i zagovarjati lüstvo, kak fiškališ po krivičnom na smrt obsojenoga siromaka.

Istinsko je bila tudi naša krajina na smrt obsojena. Nej samo tam, gde okoli Belgrada, nego je pri nas ravno tak močen viher vladao (toje vöpovedano od J. N. S. stranke, štera je strašna bila pri nas zapletena i mela vse cügle v rokaj).

Nemre se ešče zdaj preveč gučati, ka smo zdaj že Bog zna na bogšem, da je strašno zavoženo bilo, kak razrezana cesta, štera dosta kamla potrebüje, da se nazaj popravi. Tak tudi pri tom trbej prece potrpljenja, ka se naš capaš popravi. Lejko pravimo zaednok, da to je že za dosta, če smo vö z voze püščeni, da si lejko malo friškoga lüfta odijavljemo po štiraj letaj temlice, štera je nej püstila, da bi se istina povedala i napisala. Sploj je nej bilo kritike, štera bi včasi kaj smrdilivoga zlüftala i tak zvrčala vnoge rane. Gnes že mamó priliko se zvrčati, samo či mo se ščeli. Vsa čast i zahvala ide gospodom, šteri so to politiko vodili, da so nas vö z temlice püstili nej samo nas v našoj krajini, nego vse po celoj državi, brate Srbe, Horvate i Slovence, da se lejko prosto giblemo i istino povejmo. Že mi prosto lüstvo zraven čütimo, da je delo denešnje vlade, v šteroj je Dr. Korošec čisti rok, no zadosta dobro, da se gosposki i kmečki stan vaga po pravici, štera njemi ide. Tak stem je ešče nej vse povedano, ka se tiče nas kmetov naše Slovenske krajine i okolice naših ran, štere mi mamó. Naše rane so: 1. Da v našem okraji ešče izdak vlada i je na mesti J. N. S. stranka, štera sedi kak aparat na stoli i dela po starom capaši brez promene. Lüstvo sodi zdaj! 2. Druga je izvoz, ki naj se etak popravi i zvrči: Da naša krajina obstoji z vekšega z živinoreje, naj bi se delili kontigenti večim naküpovalcom živine, i da se nesme boriti proti njim, da nebi mogoči bili küpüvati.

ji padajo čez ramena kakor nevesti poročni pajčolan, to čelo žari v čudovitem blesku, te oči so nedolžne kakor otrokove pa čudovito globoke kakor oči izkušene starke, ta snežnobela obleka, ta nebeskošnji pas in plašč; ah, saj ničesar drugega ne vidi, le dete na Njenih prsih, čudovito modro Dete, ki z široko odprtimi rokami hoče objeti ves svet, čigar oči so čudno velike in kakor vsevedne, Njegov obraz je kakor majhno sonce, obleka je srebrna kakor luna. Odnekod je priplaval duh opojnega kadila, cvetočih lilij, duh vijolice in rožmarina, nazadnje še duh vrtnic. — Kakor glas zlatih trobent je zaslišal, bobnenje velikanskih orgel, nato pa kakor glas pianino klavirja, kakor sladko melodijo gosli. — V tem se je vzbudil i skozi odprto okno je zagledal zarjo vzhajajočega sonca, lahen vetrič je preletaval cvetje na mizi, pod oknom so cigani igrali budnico...

Tisti dan je duhovnik posvetitelj govoril kakor še nikdar v svojem življenju: o daritvi svete maše, zlasti o Rešnji krvi, o Gospodovem življenju in trpljenju ter o Mariji. Že govornikov obraz je izražal silno doživetje, žarel je v nenavadnem sijaju, njegove roke so veličastno krožile in dajale besedam povdarek. — Nobeno oko ni ostalo suho; tudi trdovratni grešniki so jokali.

Tako je novi župnik začel svoje pastirovanje. Njegova župnija je bila kakor živa velika sveta Družina. — Danes tam ni več tako, ljudje se mnogo selijo in vračajo s strahotnimi nauki, gospoda župnika že dolgo več ni:

Naj se zmenšajo kaucije za kontigente i tej po pravičnom razdelijo, da nebi dobili ništerni za jünce, šteri se pri nas ne povlejo, a drugí pa za bike.

Naj bi se nej delio kontigent samo ednim v tistom časi, gda cena živine ide gor, a drugim pa vsigdar te, gda cene idejo dol, ar v takšo formo se nešterni bogatijo do vrha, drugí pa idejo na nikoj.

Kmet je pa izdak samo rob i se ne more rešavati bremen, ne pa ešče kaj drugoga, da bi dosego. Zato pa naj se najde vrastvo na rane pri izvozi živine. Do gnes je ešče vsakše pisanje i vsaka prošnja bila skoron zaman. Posledica bo prepadanje kmeta. Vzemite to na sebe, šterih se tiče, prišo je že zadnji čas. Nemeš Vince, kmet, Tešanovci.

Nekaj o Abesiniji.

O Abesiniji se zadnje čase vnogo piše. Zavolo svaje z Italijov je postala jako znana.

Abesinija ali Habeš je edina zemlja v Afriki, štera je šče kelko-telko samostojna. Njena žela je: „Afriko Afrikancom!“ Abesinija ima 12 milijonov stanovnikov. Od teh je sedem milijonov tak zvani „državni narod“, to je semitskih Etiopljanov.

V Abesiniji je razširjena krivo-verska krščanska vera, to je monofizitska. To vero je začno včiti i razširjavati Eutih, predstojnik ednoga samostana v Carigradi, v 5 stoletji. Včio je, da je meo Jezus najprle dve naravi, božo i človečo, a sledkar pa se je človeča narava zavsema zgübila v božoj i tak je ostala samo edna narava v Jezusi. Zato se tudi pristaši te vere zovejo „monofiziti“ (to je grčka reč: „monos“ pomeni eden, edini, a „fizis“ narava). Šče v tistom stoletji, kak se je ta kriva vera začala širiti, je prišlo iz Sirije 10 samotarcov, ki so to krivo vero glasili tudi v Abesiniji. Monofizitov je zdaj v Abesiniji okoli 5 milijonov. Vsi oni so pa ali pogani ali muslimani ali katoličanci.

Katoličanov je v Abesiniji komaj 14 jezer. Katoličanski misijonari so posebno zadnje čase meli lepe uspehe. Državna oblast njim ne dela neprilike.

Vladar Abesinije ma naziv: neguš (kralj). Po veri je tudi on monofizit. Boja se vsaki boji, tudi Abesinija. Voditelje te zemle prosijo lüdi, naj molijo, da ne bi bilo boja i se že več mesecov vsaki teden moli za mir. V nedelo 18. aug. je bilo v Addis Abebi okoli 50 jezer lüdi v cerkvi i pri cerkvi, kde so s škofom abesinske cerkve molili i prosili za mir v Abesiniji pa tudi na celom sveti.

pred odprtim tabernakljem mrtvega je našel mežnar, ko je odzvonil večerni ave; poleg je ležal brevir, odprt na strani, kjer govori o obletnici posvečevanja cerkve. —

Daneš le cerkev na gori še stoji!

Prosveta.

(Pozdravni govor beltinskega zastopnika Prosv. društva Glavač Franca z Gančan, na 35. letnici v Ljutomeru, dne 22. sept. 1935.)

Po slovenski zemlji se danes zopet družijo osamljena srca. Iz razbitih kamenčkov se gradi veličasten hran krščanske organizacije, dom večne prosvete. Na njegovem slemenu pa blesti križna roža iz listov združenega slovenskega katoliškega ljudstva.

Prosveta v Slov. krajini je še zelo mlada. Ne moremo še pokazati velikih del, upam pa, da bo kmalu prišel čas, ko Vas bomo tudi mi lahko povabili na otvoritev našega Doma in blagoslovitev prapora. Vaše prosvetno društvo bo nam svetel vzgled dela. Graditi moramo kmečko prosveto, saj je moderna izobrazba še skoro udušila vonj in toploto kmečke grude, uničila pesem polj in žitnih klasov. Naša kmečka vas propada, zavel je mrzli veter tlakanih mestnih ulic tudi po belih cestah naših vasi, onemel je veseli ritem dela doma in na polju, da se ne vrši v žaru pesmi in pravljice, da vlada povsod pohlep in denar. Gruda je umrla, umrlo njeno veselje, zadovoljnost in pristnost. Tu zastavimo svoje sile, da bo naše delo na prosvetnem polju obrodilo stoteren sad!

Bog živi.

Ali se štete svojega REUMATIZMA, PROTINA osloboditi?

Trganje i smicanje po teli i sklepi, otečeno telo, sključene roke i noge, trganje, smicanje i ščipanje po ce'om teli pa tudi slabost oči so večkrat posledica reumatizma i bolečin v čontaj, štere trbe odpraviti, ar se bolečine šče vekšajo.

PONUJAM VAM edno zdravilno, scalsinsko kislino raztopeče, zmenjavó snovi i izločitev pospešüjüče domače pitno zdravjenje, štero se na umetni način ščista navadno sestavlja po ednoj dobredelnoj zdravilnoj vretini, štero je dobrotijna matizemla poklonila betežnim lüdem. Pišite mi včasi i dobite od mojih po celoj zemli obstoječih skladišč

ŠČISTA BREZPLAČNO edno povučno raspravo. Sami se bode te osvedočili od neškodljivosti toga sredstva i od njegovoga hitroga delüvanja.

Zbiralno mesto pošte:
ERNST PASTERNAK, BERLIN, SO.,
Michaelkirchplatz No. 13. Abt.: H 287.

Pisma naših iz tujine.

Chicago Ill. 13. sept. 1935.

J. M. J.

Častiti Gospod!

Srčne pozdrave Vam pošilamo vsi iz dalne Amerike posebno iz Chicage in Vam naznanjam, da vsaki naročnik jako žmetno čaka Vaše liste.

Vsaki kotichek je prečteti v njih; posebno letos smo je ešče bole želno čakali in čteli, da so tak lepo pisale od novih meš. Zaistino je Slov. krajino lübi Bog blagoslovo letos s telšimi novomešniki. Če bi mogoče bilo popisati tisto, kaj smo čütili mi v naših srcaj, gda smo čteli kak ste vi tam doma slovesno sprejemali novomešnike in koliko se vas je vdeležilo novih meš. Tudi mi smo se v dühi pomešali med Vas iz daljave, ar samo tak smo mogoči bili. In mogoče z vekšov gorečnostjov in lübeznostjov kak mnogi iz med Vas tam doma. Smo molili in pozdravljali novomešnike, posebno Črenovkiva novomešnika. Naj več nas je Črenovske fare v Chicagi. In smo se stem potolažili. Znamo, da sta tudi njeva za nas prosila. Ve smo mi tudi Črenovski farniki, če gli smo že duga leta ločeni tak deleč od Vas. Takša so naša mišljenja, čüti in spomini iz med mnogih nas. Če bi človek pesnik mogo postal, bi vam cele knige spisao od naših dobrih lüdi. Zgodovino v trpljenji in hrepenenji za dom. A. D.

Denša Ivan, širiteo
Noyin i M. Lista, Chicago.

Uradno naznanilo.

Protituberkulozni dispanzer v Murski Soboti je pričel poslovati začetkom meseca oktobra in se sprejema bolnike tedensko enkrat in to vsak četrtek dopoldne od 8. ure naprej. Vršijo se preiskave bolnih na tuberkulozi z vsemi modernimi sredstvi in pripomočki kakor: biološka reakcija, sedimentacija rdečih krvnih teles, rentgen pregled i. t. d. Po potrebi se daje tudi Pneumotorax. V poštev pridejo vsi, ki bolehaljo ali je podan sum na tuberkulozo; zdravljenje je brezplačno.

Dispanzer je ustanovila „Krajevna protituberkulozna liga v M. Soboti“ z pomočjo banovine, bolniške blagajne, občine M. Sobota, nekaterih delodajalcev, tovarnih delavcev in drugih članov lige.

Za preiskave in zdravljenje se zahteva obč. potrdilo ali nakazilo lečečega zdravnika, oziroma zaščitne sestre.

Sprejem novih bolnikov je tedensko enkrat: vsak četrtek samo od 8-9. ure. (Splošni oddelek banov. bolnice v M. Soboti, vrata II.)

Vodja dispanzerja:
Dr. Brandieu

PREKOSNICE.

Pijanec ki nigdar ne vode pio, prosi na smrtnoj posteli kupico vode rekši: Na smrtnoj posteli se more človek tudi s onimi zmiriti, štere je v življenji najbolje sovražo.

*
Mati: Janček, zadnjič si mi tak veliko veselje napravó, da si bio prvi v šoli, zdaj si pa že zaosto.

Janček: Mati, — druga mati tudi želejo ednok takše veselje meti.

*
Vučiteo: Gda je najbolše jaboka stepati?

Francek: Gda je pes privezani.

Pošta.

Bernjak Anica, Houdain. Naslov spremeni i na njega pošilamo naše liste. Nas veseli, da si najšla mesto, gde ležej slüžiš Bogi. Hvala za poslani pozdrav. Penez smo dobili julija 24 Din. Duga je ešče 76 Din za letos. Prosimo da se kem prle poravna. R. I. **Razkrižje.** F. M. je dobila odgovor v Beograd. **Petek Anice domači, Lipa.** Vaša nam piše iz Francije. Prinesite nam njeni naslov. **Supi Angela, Francija.** Peneze sprejeli i obračunali po danoj želi. Bog plačaj. **Pozvek M. Francija.** Naročnino sprejeli i je zadosta za Francijo i dom na skupni naslov. **Križan Marika, Francija.** Din 135 dobili i obračunali. Bog plačaj. Ti si po banki Baruch poslala i ne po Läder banki. **Kerec Irma, Landas, Francija.** Novine i M. List je plačani do novoga leta. Kalendar dobila brezplačno. **Naročnik Sv. Sebešan.** Mogoče, da je tisto istina, ka pišeš, ali, da si ne podpisani, dopisa po božem i svečkom zakoni ne smemo objaviti. Če znamo, što piše, ka se podpiše, poslano objavimo, ne pa njegovoga imena. **Marič Franc, Rogaševci 36.** Novine Vaše hčeri v Franciji po njejoi želi Vam bomo pošilali tečas, dokeč ne dobimo od nje njenoga novoga naslova. **Gjörök Jožef, Črenovci.** Horvat Jožefa Novine so prišle nazaj z Francije, prinesite nam njegov novi naslov. **Geder r. Horvat Marija, Vančaves.** Prinesite ali pošil esu podpisano legitimacijo pokojnoga oče, prle ne moremo prepisati. Lejko tudi g. plebanoši izročiš legitimacijo i jo pri njih podpišeš, oni nam jo že izročijo. **Gomboc Jožef, Tešanovci.** Naj Škrilec sam pošle nazaj Novine, če je nešče meti **B. Sobota.** V Ljubljano g. S. pisali, ostalo poslali v Lendavo. **Pozdravljeni M. J. G. Bridgeport.** Redno damo 20 komadov pošilati, po poti so se mogle zgübiti. Prosimo obvestilo, če bi še naprej bila kakša pomota. **Ošljaj Barica, Manbong, Francija.** Marijkin Ograček je od aprila združen z Mar. Listom, najdeš ga notri, le pogledni. Piši domo, naj nam pošlejo naročnino. Samo polovica je plačana. **Našim v Franciji. Lepo Vas prosimo, ne odlašajte z naročninov. Preveč dosta duga mamó še v Franciji, penez pa krvavo potrebüjemo za tiskarno, gde smo do guta zaduženi. Zarazmite to. Časar Štefan, Moreville.** Tvoje pismo me je zvnüredno razveselilo. Le pridí k Vsem Svetcom, te čakam. **Vugrinec Ivan, Tešanovci.** Javite potom banske uprave v Ljubljani na ministrstvo zvnünešnjih zadev v Beograd. To bode potom konzulata potrebno napravilo. V Beogradu pa nekak more podregati, ovak se dolgo ne reši.

Objava.

Podpisani obžalujem in preklicujem, dejanje, da sem v drugi polovici avgusta 1934 javno v Sodišcinh o Martinec Konradu gost. v Murskih Petrovcih raznašal govorce, da je on ob priliki za mene izvršene pošiljatve denarja po poštnem uradu v Murski Soboti potvoril odrezek poštne nakaznice ter da denarja za mene sploh ni oddal in ga torej prevaril, ter se mu zahvaljujem, da je odstopil od kazenskega pregona.

Sodišinci, dne 5. oktobra 1935.

PINTARIČ ŠTEFAN, gostilničar.

Razglas.

Dne 20. oktobra 1935. ob 1 vöri popoldne bode v Dankovcih pri g. Horvat Aleksandri na javnoj dražbi odavani grünt ali v celoti ali na parcele. Oda se tudi na dug ali na hranilne knjižice ništerni zavodov.

Kmečka posojilnica, r. z. z n. z. v M. Soboti.

Banque S. Baruch et Cie, 11, Rue Auber 11, Paris - 9 e.

odpremlja denar v Jugoslavijo najhitrej in po najboljšem dnevnem kurzu. Vrši vse bančne posle najkulantneje. Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Francija: št. 117-94, Paris; Holandija: št. 1458-66, Ned. Dienst; Luxembourg: št. 5967, Luxembourg. Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice. 24-1